

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **D.Z.**, v řízení zastoupené JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem se sídlem Mojmírovců 41, Ostrava-Mariánské Hory, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.6.2010 č.j. SMO/151427/10/OŽP/Fr, ve věci ochrany zvířat proti týrání,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9.6.2010 č.j. SMO/151427/10/OŽP/Fr se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Oldřicha Beneše, advokáta se sídlem Mojmírovců 41, Ostrava-Mariánské Hory.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Statutárního města Ostravy – Úřadu městského obvodu Vítkovice (dále jen správní orgán 1. stupně) ze dne 5.5.2010 č.j. VITK/07341/10VŽPaVH/Kö, jímž správní orgán 1. stupně uložil žalobkyni povinnost strpět umístění celkem 8 psů (konkretizovaných v rozhodnutí) do náhradní péče podle § 28a odst.1 písm.a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOZT).

Žalobkyně obecně namítla, že správní orgány porušily zásadu legality (§ 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen správní řád), zásadu proporcionality, subsidiarity a smírného vyřešení věci (§ 2 a § 5 správního řádu), zásadu rovnosti (§ 7 správního řádu) a zásadu materiální pravdy (§ 3 správního řádu).

Konkrétně žalobkyně namítla, že

- 1) řízení podle § 28a odst.1 písm.a) ZOZT může být zahájeno jen na návrh krajské veterinární správy, zde však bylo zahájeno z moci úřední oznámením ze dne 22.10.2009 a 23.2.2010, ačkoli k tomu správní orgán nebyl oprávněn. Protokol o kontrolním zjištění č.CZ09-S81040-154 ze dne 29.7.2009 nelze považovat za legitimní návrh, obsahuje jen popis zjištěných skutečností a nedostatků, zákon o státní kontrole jej nepovažuje za návrh pro další činnost správních orgánů. Ani z přípisu Krajské veterinární správy pro Moravskoslezský kraj (dále jen KVS MK), doručeného správnímu orgánu 1. stupně 20.8.2009, není zřejmé, že se jedná o návrh ve výše uvedeném smyslu;
- 2) pes, německá doga jménem „X“, byl žalobkyni odebrán na základě nezákonného rozhodnutí, které bylo posléze zrušeno žalovaným, a nebyl tedy žádný právní důvod zadržovat psa správním orgánem. Tento pes byl umístěn u J. Š., vůči níž neměla žalobkyně v řízení rovné postavení (správní orgán vyšel z tvrzení J.Š., že je majitelkou psa a žalobkyni jej svěřila na výcvik, ačkoli žalobkyně předkládala důkazy o tom, že J.Š. psa darovala žalobkyni). Správní orgány mimo svou pravomoc posuzovaly otázku vlastnického práva k tomuto psovi;
- 3) správní orgán 1. stupně bezdůvodně odmítal poskytnout žalobkyni požadované informace. Žalobkyně poukázala na žádosti z 13.8.2009, 17.8.2009, 31.8.2009, 21.9.2009, 26.10.2009;
- 4) psi byli drženi v Městském útulku pro psy v Ostravě-Třebovicích od srpna do října 2009 na základě nezákonného rozhodnutí, které bylo následně zrušeno, a od října 2009 byli zadržováni bez právního důvodu, když další rozhodnutí bylo nicotné a bylo zrušeno v lednu 2010. Správní orgán však odmítl vydat psy žalobkyni a tím porušil princip dobré správy;
- 5) u žalobkyně proběhly další dvě kontroly (v září 2009 a v březnu 2010), avšak správní orgán 1. stupně nevyhodnotil závěry kontroly ze září (pronajaté prostory v areálu KADAMO, a.s.) a žalovaný se vůbec nezabýval aktuálním stavem v době rozhodování, když vycházel toliko ze skutkového stavu ke dni odebrání psů 29.7.2009.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že skutečnosti uváděné v žalobě se mu jeví jako účelová tvrzení s cílem odvést pozornost od skutečné podstaty věci. Žalobkyně chovala psy nevyhovujícím způsobem a v nevhodném prostředí, odebraní psi byli vyhublí, zblešení, někteří nevidomí, trpící neléčenými chorobami. S žalobkyní je vedeno trestní řízení. Náklady na umístění psů v útulku se vyšplhaly již k milionu Kč, je vedeno správní řízení ohledně těchto částek, v němž žalobkyně s úřadem nekomunikuje.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT, na návrh krajské veterinární správy může obecní úřad obce s rozšířenou působností správním rozhodnutím nařídit a zajistit umístění týraného zvířete do náhradní péče, vyžaduje-li to jeho zdravotní stav, nebo pokud je opakovaně týráno.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 29.7.2009 proběhlo u žalobkyně v místě jejího bydliště místní šetření, jehož se podle protokolu zúčastnily mj. pracovnice KVS MK MVDr. A. L. a A. H.. V domě a na zahradě se vyskytovalo celkem 38 psů, z nichž 11 bylo odvezeno. Téhož dne byl ředitelem KVS MK sepsán návrh na odebrání zvířat, odkazující na § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT, popisující výsledky místního šetření s tím, že 11 psů (konkretizovaných v návrhu) bylo shledáno v kachetickém výživném stavu (z dálky viditelné všechny tělesné výstupky, žádný tělesný tuk, zřetelný úbytek svalové tkáně, silně vykasané břicho) se známkami dehydratace. Návrh byl správnímu orgánu 1. stupně doručen 31.7.2009.

Ve správním spise se tedy nachází návrh KVS MK, na základě něhož bylo v souladu s § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT zahájeno řízení, tento návrh je konkrétní a zcela srozumitelný. Pokud žalobkyně poukazovala na protokol č. CZ09-S81040-154 ze dne 29.7.2009, měla zřejmě na mysli protokol vyhotovený pracovníci KVS MK při místním šetření, který je však z hlediska zahájení tohoto správního řízení nepodstatný. Pokud žalobkyně poukazovala na zahájení řízení oznámením ze dne 22.10.2009 a 23.2.2010, či na přípis KVS MK z 20.8.2009, tyto úkony jsou také nepodstatné, když řízení bylo řádně zahájeno na základě výše uvedeného návrhu KVS MK ze dne 29.7.2009. Žalobní námitka ad 1) je nedůvodná.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že pes „CID“ (německá doga) byl mezi 11 odebranými psy, nejprve byl umístěn spolu s ostatními v útulku v Ostravě – Třebovicích a poté se o něj přihlásila J. Š. Ta předložila správnímu orgánu 1. stupně množství listinných důkazů (očkovací průkaz psa, fotografie atd.) k tomu, že je majitelkou psa a uvedla, že jej žalobkyni pouze svěřila na výcvik, žalobkyně jí psa pak ale odmítala vrátit. Tyto skutečnosti byly potvrzeny výpověďmi 2 svědků. Ze sdělení MVDr. M. A., které si vyžádal správní orgán 1. stupně, vyplynulo, že J. Š. opakovaně v období 2008 – 2009 navštívila s výše uvedeným psem tohoto veterináře. Správní orgán 1. stupně proto rozhodnutím ze dne 25.8.2009 svěřil psa „CID“ (německá doga) do náhradní péče J. Š. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 2.2.2010 s tím, že žalobkyni

nebyla poskytnuta možnost uplatnit v řízení práva a oprávněné zájmy. Žalobkyně se poté vyjadřovala ke shromážděným podkladům a adresovala správnímu orgánu svá písemná vyjádření a žádosti (ze dne 5.3.2010, ze dne 16.4.2010). Dne 5.5.2010 pak správní orgán 1. stupně vydal rozhodnutí, týkající se mj. i psa „CID“, podle něhož je žalobkyně povinna strpět umístění tohoto psa do náhradní péče J. Š. V odůvodnění uvedl, že vycházel ze zjištění, že J. Š. je majitelkou tohoto psa, její péče až do předání zvířete žalobkyni byla řádná. Správní orgán rozhodoval o náhradní péči na ochranu zvířete proti týrání, není příslušný rozhodovat ve sporech ze vztahů práva občanského, proto se nemohl zabývat námitkou žalobkyně, že snad trvá smlouva mezi ní a J. Š. o umístění psa u žalobkyně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Důvodem, proč byl zmíněný pes „zadržován“ správním orgánem, bylo probíhající řízení, zahájené na návrh KVS MK, když tento pes (spolu s dalšími) byl u žalobkyně nalezen ve špatném zdravotním stavu. Původní rozhodnutí o svěřeni tohoto psa do náhradní péče J. Š. bylo zrušeno právě pro nedodržení procesních práv žalobkyně, která poté svá práva plně uplatnila. Správní orgány nerozhodovaly o vlastnictví tohoto psa, ale o jeho svěřeni do náhradní péče ve smyslu ZOZT. Pokud se jim přihlásila osoba, která dříve o psa řádně pečovala a žádala o jeho svěřeni, správní orgán po ověření rozhodujících skutečností psa do péče této osoby svěřil, což je zcela v souladu s § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT. Žalobní námitka ad 2) není důvodná.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že právní zástupce žalobkyně nahlížel dne 12.8.2009 do spisu a na jeho žádost o poskytnutí veškeré dokumentace včetně veterinární reagoval správní orgán dne 14.8.2009 tak, že mu nemůže poskytnout informace, které se nenacházejí ve spise. Žádost zástupce žalobkyně ze 17.8.2009 nebyla adresována správnímu orgánu 1. stupně, nýbrž Městské policii Ostrava. Na žádost zástupce žalobkyně ze dne 31.8.2009 odpověděl správní orgán 1. stupně dne 14.9.2009 zasláním veškeré dokumentace, která byla správnímu orgánu poskytnuta Městskou policií v Ostravě a útulkem pro psy. V této části považuje soud žalobní námitku ad 3) za nedůvodnou, neboť správní orgán 1. stupně byl s žalobkyní průběžně v kontaktu, odpovídal na její žádosti (pochopitelně kromě žádosti, která nebyla adresována tomuto orgánu).

Ze správního spisu soud dále zjistil, že dne 22.9.2009 a opakovaně 26.10.2009 žádala žalobkyně o provedení nezávislé pitvy 3 psů, kteří byli utraceni v období od 31.7. do 7.9.2009. Ve spise se nenachází žádná písemná odpověď na tyto žádosti. K žádostem o pitvu uvedl správní orgán 1. stupně v odůvodnění rozhodnutí z 5.5.2010, že pitvu utracených zvířat nevyžádal, neboť při odnětí byl dostatečně prokázán špatný zdravotní stav psů, poté byli v nepřetržité péči veterinářů v útulku a bylo o ně řádně pečováno školeným personálem.

V této části je žalobní námitka ad 3) důvodná. Řízení podle § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT je řízením, v němž má být účastníkovi uložena povinnost (strpět umístění zvířete do náhradní péče). V souladu s § 50 odst. 3 větou druhou správního řádu je proto správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, a to samozřejmě dříve, než je rozhodnutí vydáno (jedná se o podklady pro vydání

rozhodnutí). Nelze vyloučit, že by výsledky pitvy utracených zvířat mohly být použity jako podklad pro vydávané rozhodnutí – a to ať už ve prospěch či neprospěch žalobkyně, takže odpověď na žádost žalobkyně uvedená až v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není v souladu se zásadami tohoto správního řízení. Správní orgán tedy pochybil, když ponechal tyto žádosti žalobkyně bez včasné odpovědi.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že správní orgán 1.stupně vydal dne 29.7.2009 rozhodnutí č. 95/2009, jímž nařídil odebrání 11 (konkretizovaných) psů žalobkyni podle § 28a ZOZT na základě šetření u žalobkyně z téhož dne. Proti tomu podala žalobkyně odvolání a žalovaný následně zrušil rozhodnutí č. 95/2009 dne 30.9.2009 s tím, že žalobkyni byla upřena procesní práva, když rozhodnutí bylo vydáno téhož dne, kdy byli psi fakticky odebráni. Správní orgán 1. stupně vydal dne 9.10.2009 rozhodnutí č. 127/2009 – předběžné opatření, jímž nařídil žalobkyni, aby předala psy do náhradní péče útulku a strpěla jejich umístění do doby rozhodnutí ve věci samé. K odvolání žalobkyně žalovaný zrušil toto rozhodnutí dne 28.12.2009 s odůvodněním, že je fakticky neuskutečnitelné (žalobkyně u sebe v době vydání předběžného opatření psy neměla, 3 z nich již byli utraceni).

Je třeba znovu připomenout, že i po zrušení původního rozhodnutí probíhalo nadále řízení řádně zahájené návrhem KVS MK a že psi byli žalobkyni fakticky odebráni z důvodu jejich špatného zdravotního stavu. Žalobkyně ve 4. námitce poukazovala na to, že správní orgány porušily princip dobré správy tím, že jí psy (po zrušení původního rozhodnutí) nevrátily. S ohledem na zcela obecnou formulaci této námítky soud pouze poznamenává, že zásada dobré správy je ve správním řádu zakotvena v § 8 odst. 2 a zní : „Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.“ Soudu není zřejmé, jaký konkrétní vliv má tato žalobní námitka na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného, a proto dospěl k závěru, že není důvodná.

Pokud jde o další kontroly u žalobkyně, ve správním spise se nachází protokol o místním šetření v bydlíšti žalobkyně 3.3.2010, zjištění z této kontroly jsou zahrnuta v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Ve spise ani v prvostupňovém rozhodnutí však není jakákoli zmínka o kontrole v září 2009, ačkoli (podle protokolu KVS MK ze dne 1.9.2009, předloženého soudu žalobkyní) se šetření zúčastnily i pracovnice správního orgánu 1. stupně S. K. a B. R. Žalobkyně v odvolání mj. namítala, že má rozsáhlé prostory k chovu pronajaté v areálu KADAMO, a.s. (kontrola v září 2009), žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že tyto skutečnosti nemůže zohlednit, protože hodnotí stav ke dni 29.7.2009.

Námitka ad 5) je důvodná. Jak již bylo řečeno shora, správní orgán musí v souladu s § 50 odst. 3 větou druhou správního řádu zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Správní orgán 1.stupně – ačkoli jinak považuje soud odůvodnění jeho rozhodnutí za velmi pečlivé, podrobné a vycházející z velkého množství shromážděných podkladů – nezahrnul do svých úvah také zjištění z kontroly ze dne 1.9.2009. Žalovaný, místo aby napravil toto dílčí pochybení, vyslovil názor, s nímž krajský soud nemůže souhlasit, totiž, že skutkový stav by se měl hodnotit v podstatě k samému zahájení řízení, bez ohledu na to, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Tento

názor je nesprávný nejen z hlediska průběhu řízení na 1. stupni (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 7.4.2011 č.j. 1 As 24/2011-79, v němž NSS vyslovil, že „Pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení“), ale v tomto typu řízení i z hlediska průběhu řízení odvolacího. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 7.4.2011 č.j. 5 As 7/2011-48, § 82 odst. 4 správního řádu (neumožňující účastníkovi řízení uplatňovat v odvolacím řízení takové skutečnosti a důkazy, které mohl uplatnit již dříve) nelze interpretovat a aplikovat izolovaně od ostatních ustanovení správního řádu, zejména jeho základních zásad. V řízeních, v nichž má být účastníkovi uložena nějaká povinnost, tak § 82 odst. 4 správního řádu prakticky nelze použít, právě s ohledem na povinnost správního orgánu zakotvenou v § 50 odst. 3 správního řádu. Jinými slovy, pokud žalovaný hodnotil skutkový stav pouze ke dni 29.7.2009, jeho hodnocení je v rozporu se správním řádem (a též v rozporu s postupem a závěry správního orgánu 1. stupně). Žalovaný se námitkou žalobkyně o následných kontrolách vůbec nezabýval, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro vady (nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů) a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vyplývá z procesního úspěchu žalobkyně (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), částka 10.640,- Kč představuje zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobkyně advokátem (3 úkony právní služby po 2.100,- Kč, 3x režijní paušál – převzetí věci, sepsání žaloby, vyjádření v souladu s vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů) včetně DPH v souladu s § 57 odst.2 s.ř.s. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta, který žalobkyni zastupoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 9. února 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu